

Jojau dieneų, tamsių naktelių,
Nebranda žirgelis viešo kelalio.

O kai atrado viešą kelalį,
Po manim žirgelis nebnustovėjo.

Nebnustovėjo vis šokinėjo,
O mano mergela miego norėjo.

Miego norėjo, nebnustovėjo
Kaip žalia rūtela vėjo puciama.

Vėjo puciama, lietaus lyjama,
Miglotų rytelių rasų kreciama.

Numik, mergela, nors valandėlu
Iš vargų, iš bėdų, iš rūpestėlių.

Nors atsigulsiu, bet neužmigsiu,
Mislysiū dūmosiu, kur bernužėlis.

Ar Vilniaus miesti, ar Varšuvėlėj,
Ar slauniam kaimely pas motinėlj.

Nei Vilniaus miesti, nei Varšuvėlėj,
Tik slauniam kaimely pas motinėlj.